

Pluimgewicht accu's

Als je zoals ik graag en vaak met de boot vist dan kan je niet om een accu heen. Jarenlang heb ik me murw getild aan die loodzware monsters. 30 kilo en meer was zowat standaard. En als je net zoals ik voor maanden bent uitgeteld geweest met een hernia, dan kijk je voortaan wel uit als je gaat tillen, dat geef ik je op een briefje!

Dan voelt zo'n vederlicht ding als de nieuwe Rebelcell 12V50 Angling li-ion accu (nieuwe versie standaard met dubbele USB Adapter en digitale laadstatusindicator) toch als een verademing. Slechts 5 kilo weegt die! De enige zwaargewichten die ik nog in mijn handen wens te houden zijn karpers!

Door toedoen van mijn vrouw belanden we in de voorlaatste week van augustus in de Auvergne. Een dunbevolkte streek in La Douce France waarover ik al sinds mijn jeugd aanlokkelijke verhalen hoor, maar waar ik tot dusver nooit eerder geweest ben. In die nevelen van mijn jeugd leek het me een soort aards paradijs waar het heerlijk vertoeven was. Dat

ik er meer dan dertig jaar later alsnog beland is een fijne speling van het lot.

Soit, mijn vrouw had het idee geopperd om dit jaar eens een huis te huren bij een (vis)water. En wie ben ik om haar ideeën naar de prullenmand te verwijzen? Het leek me ook de ideale gelegenheid om de vernieuwde Angling li-on accu eens uit te testen en te zien hoe lang ik daarmee aan de slag kon alvorens deze leeg was. De gebruikte motor was een 54 lbs-model.

Hondsmoe van de rit wil ik eigenlijk de eerste dag vooral rusten. Die vermoeidheid verdwijnt echter als sneeuw voor de zon van zodra ik oog in oog met het water sta. Onze stek

heeft een prachtig afgewerkt ponton met een stijlvolle cabane. Ineens bekruipt de zin me om al meteen te gaan vissen.

De boot wordt vol lucht geblazen en de Rebelcell krijgt een plekje in de boot en wordt aangesloten op de motor en dieptemeter. Ik zie dat de accu 99% aangeeft. Vermogen zat om de week door te komen denk ik. Er volgt meteen een verkennings-tocht. Ondiep water in de kant maar na een meter of 50 begint het toch af te lopen. Ik heb dieptes tot circa 4 meter op de stek. Nog voor ik de vierde hengel kan wegbrengen loopt de derde al af! Een 13,6 kg wegende en hard knokkende spiegel was al na 5 minuten met het aas aan de haal gegaan.

Tegen mijn verwachtingen in blijft het gedurende de nacht rustig en volgt vis nr 2 pas nadat de zon al een tijdje is opgekomen. Maar het gaat in stijgende lijn want dit keer is het een 15,6 kg wegende schub. Twee uur later gaat dezelfde hengel opnieuw af! Ik spring in de boot en draai de motor helemaal open om zo snel mogelijk bij de vis te zijn. Er volgt alweer een hele sterke vis en een lange dril. Na ruim twintig minuten glijdt een langgerekte 19,8 kg wegende spiegel in het net. Niet verkeerd, denk ik bij mezelf. Weer eens dik twee uur later volgt er zelfs een nog grotere vis die in tegenstelling tot de vorige een stuk minder vecht. Maar rouwig ben ik daar niet om, want het is immers een bak! Ik herken hem vrijwel meteen van zodra hij in het net zit als de topvis van het water. De accu maakt overuren! De vis in kwestie zit op zomergewicht en weegt met zijn 23,2 kg een viertal kilo minder dan bij z'n topgewicht van dit voorjaar. 's Avonds vang ik nog een kleinere spiegel (8,4 kg) zodat ik de eerste 24 uur al kan afsluiten met 5 vissen. Het had de ganse dag flink gewaaid en de westenwind stond mooi op de oever die ik kon bevissen, ideale omstandigheden dus. De accu heeft flink dienst geleverd, ik heb tot vijf keer toe de hengel opnieuw weggebracht en ben evenveel keren achter een vis aangegaan en toch heb ik nog steeds 82% vermogen!

De volgende dag was er helaas geen zuchtje wind meer te bespeuren en werd het bloedheet. Tot 30°C. De vis reageerde navenant. Ze vraten niet en ik bleef op mijn honger zitten.

Pas op dag 4 krijg ik opnieuw een vis gevangen. Op dezelfde hengel en plek waar ook de vorige vier vandaan kwamen. Wel weer een goeie, een hoog gebouwde 20,2 kg spiegel onsteekt weer het vuur in me dat was uitgedoofd na de hete en visloze dag van gisteren. Kleine Mauro heeft de tijd van zijn leven, vangt kikkers en vlinders, holt achter sprinkhanen aan en vist kreeften op die hier in grote getale blijken voor te komen. Een klik op de schakelaar en een blik op het scherm leren me dat ik nog steeds 62% vermogen heb!

Dag 5 breekt aan en schenkt me ook meteen in al zijn vroegte een langgerekte schub die krap de dertigpondsgrens doorgaat. Vandaag stelt de plaatselijke weerman 33°C in het vooruitzicht. Ondanks de verzen-gende hitte gaat er net op de middag een karper met een tijgernoot vandoor. Hij knokt een aardig potje weg, zoals de meeste vissen hier, en glijdt pas na een kwartier over de netkoord. Een hoog gebouwde spiegel van 15,5 kg. Met een flinke scheut water op zijn lijf is hij meteen klaar voor digitaal. De rest van de dag is het puffen, zweten en hijgen. Na het obligate uitvaren net voor het donker check ik de score: de accu staat op 53%.

De volgende dag is het code rood. Er staat 37°C op het menu. Was het gisteren al Danteiaans, vandaag is het dat zo mogelijk nog meer. De vis geeft verstek en ik kan hem geen ongelijk geven. Om de paar uur duik

ik voor wat afkoeling onder een koude douche, dat helpt.

Net voor de zon ondergaat krijg ik zowaar een fluitter op mijn linkse buitenghengel. De eerste vis van die kant. Ik sjor snel kleine Mauro zijn reddingsvest aan en neem hem mee in de boot. Hij is helemaal opgewonden van wat er zich afspeelt en kan niet wachten om de vis te scheppen. Na een felle dril vangen we vis nr 9, een lange mannelijke half rijen van 9,3 kg en kan deze nog net voor het ondergaan van de zon op de gevoelige plaat. Accu-score na het wegbrengen van de hengels: 41%.

Vrijdag en meteen ook onze laatste volle dag van ons verblijf. De dag begint prima want net bij het eerste ochtendgloren krijg ik een fluitter op m'n kantstok. Ik had gisterenochtend een vis zien head-and-shoulderen op nog geen 10 meter uit de kant dus leek het me gisterenavond geen fout idee om daar eens een hengel te positioneren. En het is opnieuw een goede vis, een 15,1 kg spiegel. Dat wordt meteen ook de laatste van de reeks.

Bij het inpakken check ik de accu een laatste keer: ik heb nog steeds 29% over. Ik heb dus een ganse week gevist. De 4 hengels in totaal 38 x weggebracht (afstanden van doorgaans circa 100 m - soms eens korter, soms eens verder weg) en nog wat verkenningstochtjes uitgevoerd. Dat geeft je zo een idee wat je kan/mag verwachten.

Alijn Danau